

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος α', 4 Πα.

Καὶ νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὡ νὰς τῶν αἰ ὡ ὡ ὡ νων
α α α μιν

Τὴν παγ κο σμι ον δο ο ξαν τὴν ἐξ αν θρω ὡ πων σπα ρεῖ εἰ εἰ σαν
καὶ τον Δε σπο ο ο τὴ ἡν τε ε χα ρ σαν τὴν ε πα ρα α α
νι ι ο ο ον πυ υ υ υ υ λη ἡ ἡν υ μνη σω ὡ ὡ ὡ μεν Μα ρι αν τὴν
Πα ρρ θε ε ε ε νον τῶν Α σω μα α α τῶ ὡν το ο α α σμα
καὶ τῶν πι ς ὡν το ε ε γ κα λ ὡ ὡ ὡ ὡ πι ι ι ι ι σμα Αὐ τη γαρ
α νε δεῖ εἰ εἰ χθη ου ρα α α νος καὶ να ο ος της Θε ε ο ο
ο τη ἡ ἡ ἡ τος Αὐ τη το με σο τεῖ χον της ε χθρας κα α
θε ε λ ρ σα εἰ ρη νην αν τεῖ εἰ ση ἡ ἡ ἡ ξε καὶ το βα σι λει
ο ο ν ἡ νε ε ε ε ὡ ὡ ὡ ὡ ξε Ταυ την ρν κα τε χο ον της Πι
ς ε ὡς τὴν αγ γυ υ ραν υ περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ

της τε χθε εν τα α Κυ ρι ι ι ον Θαρ σει ει τω ω τοι οι οι

νυν θαρ σει ει ει τω λα ο ο ο ος τε Θε ε ου και γαρ αυ τος

πο λε μη σει τας ε εχ θρα ς ς ςς ως Παν το δυ υ υ υ

να α α α μο ο ο ο ο ος